

forslaget fra Overformynderiet, noget om den effektive Arbejdstid, de har der, men det maa selvfølgelig forlanges af disse Tjenestemænd, at de udfører et Arbejde, der virkelig svarer til deres Løn, og de maa antagelig kunne udrette en hel Del mere, end de har gjort tidligere, hvor de kunde forene denne Stilling med deres Stilling som Statstjenestemænd. Jeg maa derfor skuffe den højtærede Justitsminister i de Forventninger, han har med Hensyn til det Resultat, vi i Udvalget skulde komme til angaaende Forholdet mellem Statstjenestemænd i andre Institutioner og Overformynderiet. Jeg mener, at de samme Regler, som gælder for Statens Tjenestemænd i Almindelighed, ogsaa maa gælde for dem, der bliver ansat i Overformynderiet. Det vilde se mærkeligt ud og kunde faa mærkelige Konsekvenser, hvis man her indførte andre Regler for Overformynderiets Tjenestemænd end for de andre Institutioner, og jeg kan ikke se, at Forholdene ved Overformynderiet er saa meget ringere end ved saa mange andre smaa Institutioner, at det skulde kunne begrunde andre Regler der. Institutionen er for øvrigt heller ikke saa lille, som man faar Indtryk af efter de Udtalelser, som den højtærede Justitsminister fremkom med ved Fremsættelsen; der er op imod et halvt Hundrede Tjenestemænd beskæftigede i Overformynderiet. I Bemærkningerne tales der om, at det Hensyn, vi ellers maa tage for Tjenestemænds Vedkommende, at Staten ikke bebyrdes med dobbelte Lønninger, ikke kan gælde overfor Overformynderiet. Jeg mener ikke, at denne Betragtning er rigtig. Vi har utvivlsomt lige saa vel Pligt til at iagttage, at ikke Overformynderiets Midler i utilbørligt Omfang bliver udgivet til Lønninger, da det jo er de unyndiges Midler, som forvaltes der; vi bør derfor paase, at de ikke bliver misbrugt. Vi maa være forpligtede til at tage de samme Sparsommelighedshensyn der som overfor de Tjenestemænd, der udelukkende er beskæftigede i Statens Tjeneste og lønnes af Statskassen.

Jeg skal, som sagt, i Øjeblikket ikke komme nærmere ind paa de mange mærkelige Forhold, der har eksisteret for Overformynderiets Vedkommende; det kan der maaske blive Lejlighed til senere. Jeg kan indskrænke mig til for Øjeblikket paa mit Partis Vegne at tilsige vor Villighed til at fremme det foreliggende Lovforslag, men at fremme det paa en saadan Maade, at det kommer til at svare til Forholdene,

saaledes som de er for de andre Statstjenestemænds Vedkommende, medens vi ikke vil være villige til at give disse Tjenestemænd en Særstilling i Forhold til de andre. Vi mener, at det er rigtig, at disse Forhold ordnes ved særlig Lov og ikke som hidtil efter Overformynderiets egen Indstilling ved kgl. Resolution; og vi ønsker, at der ogsaa her kommer fastere og sikrere Rammer. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til videre velvillig Behandling. Jeg vil senere tillade mig at foreslaa, at det henvises til Behandling i et Udvalg.

Valdemar Olsen: Ligesom det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen) kan jeg begynde med at sige, at det har undret mig, at dette Lovforslag har ladet vente saa længe paa sig. I Lønningskommissionen var man jo enig om, at Overformynderiet skulde indflettes i den almindelige Lønningslov, men Lønningskommissionen havde lidt Vanskelighed ved at faa de nødvendige Oplysninger for at kunne udarbejde et saadant Forslag. Da man endelig fik disse Oplysninger, viste det sig, at der var ganske særlige Forhold til Stede i Overformynderiet, idet man væsentlig tog Tjenestemændene til Overformynderiet blandt andre statsansatte og særlig fra Ministerierne. Dette Forhold mente Lønningskommissionen ikke at kunne tolerere, og den udarbejdede derfor et Forslag, som gik ud paa at ligestille Tjenestemændene i Overformynderiet med Tjenestemænd i alle øvrige Statsinstitutioner. Naar Forslaget herom ikke kom sammen med det store Forslag om Lønninger til Statstjenestemændene, var det simpelthen, fordi det var blevet forsinket, begrundet paa, at man manglede de Oplysninger, der var nødvendige for at kunne udarbejde Forslaget.

Der er det særlige Forhold til Stede ved Overformynderiet, at dets Tjenestemænd for en stor Del er Indehavere af andre Statstjenestestillinger, saaledes at f. Eks. en Fuldmægtig i et eller andet af Ministerierne er Fuldmægtig i Ministeriet om Formiddagen og derefter Assistent i Overformynderiet om Eftermiddagen, medens omvendt en anden maaske er ansat som Assistent i et af Ministerierne om Formiddagen og er Fuldmægtig i Overformynderiet om Eftermiddagen. Dette Forhold mener jeg ikke kan tolereres. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Forskel paa Overformynderiet og alle andre Statsinstitutioner i saa Henseende, og de